

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Complectens Constitutiones Benedicti XIV. ab initio Pontificatus usque ad
Annum 1746

Luxemburgi, 1752

CXXXIV. Ne Consessari a Pœnitentibus exquirant sociorum in Crimine, seu
complicum nomina. &c. 7. Julii.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74696](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74696)

CXXXIII.

Privilegium elevandi Crucem more Archiepiscoporum, conceditur Episcopis Eystetenſibus.

BENEDICTUS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

AD Pastoralis dignitatis fastigium, nullo licet meritorum nostrorum suffragio, per ineffabilem Divinae Sapientiae atque bonitatis abundantiam evecti, ad ea, quae Ecclesiarum quarumlibet gloriam, earumque Praesulum splendorem & honorificentiam respiciunt, libenter intendimus, ut Praesules ipsi potissimum de laudabili bonorum operum exemplo commendatione digni, per Noſtri Ministerii partes, optatis gratulentur eventibus, proptereaque eos pii Pastoris affectu prosequimur, ac plenis favoribus confovemus, prout sublimium personarum, locorum, & temporum qualitatibus debita consideratione pensatis, conspiciamus in Domino salubriter expedire.

Ecclesiae Eystetenſis illustres praerogativa.

§. 1. Cum itaque, sicut accepimus, annus millesimus ab Institutione & erectione Ecclesiae Eystetenſis in Morgaviensi Germania, tunc Gentilibus Incolis, Idolisque ipsorum cultui dicatis referta, decurrat, seu prope elapsus sit; ipsique Ecclesiae Sanctus Wilibaldus ex Regali Anglorum Sanguine ortus primo loco, postea vero felicitis recordationis Ebejardus, qui postmodum sub nomine Victoris Secundi ad Summi Apostolatus Apicem assumptus est, ex propinquo Henrici Imperatoris sanguine, in Episcopos & Pastores praefecti fuerint, & in Majori Sancti Wilibaldi, & in alia Ecclesiis Civitatis, vel Diocesis Eysteten., Sanctae Valburgae ipsius Sancti Wilibaldi, dum in humanis ageret, Germanae Sororis Oſſa permultis miraculis clara in summa veneratione asserventur, ac ipsorum Sancti Wilibaldi, & Sanctae Valburgae ope, & praesidio, necnon ejusdem Sancti Wilibaldi Successorum Eystetenſium Episcoporum zelo, & opere, in illis Partibus Fana diruta, & Orthodoxa Fides feliciter fundata & promota, & postmodum contra falsa Lutheri, & Calvini dogmata fortiter defensa respective extiterint; Et Civitas, & Diocesis Eystetenſis, coadjuvante Venerabili Fratre Joanne Antonio libero Barone de Freyberg moderno illarum Episcopo, pluribus Monasteriis aucta sit, ipseque Joannes Antonius Episcopus, recurrente mox saeculo, seu centesimo anno post nongentesimum ab ipsius Ecclesiae Eysteten. Institutione, & erectione praedictis, hujus Saeculi, seu praefati anni centesimi Festivitatem solemniter celebrare, Reliquiasque praefati Sancti Wilibaldi ad Altare Argenteum propriis sumptibus ad id magnifice extractum, Sacrisque Suppellectilibus opulenter reſectum, transferre, ut etiam accepimus, intendat.

Moderni Episcopi pia memoria.

§. 2. Nos, qui in agro Domini, divina disponente clementia, meritis licet imparibus, praesidentes, nil in Domino ardentius exoptamus, quam ea augeri, & promoveri, qua cultui Omnipotentis Dei, ac Sanctorum suorum Reliquiarum Venerationi & Ecclesiarum Praesulibus decori, & majestati incrementum asserre valeant, eidemque Joanni Antonio Episcopo specialem gratiam facere volentes, ipsumque Joannem Antonium Episcopum a quibusvis suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis, si quibus quomodolibet innotatus existit, ad effectum praesentium tantum consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes; Motu proprio, non

ad praedicti Joannis Antonii Episcopi, vel alterius pro se super hoc oblata petitionis instantiam, sed ex matura deliberatione Noſtris, deque Apostolicae potestatis plenitudine, eidem Joanni Antonio Episcopo, ut ipse, & ejus Successores, Ecclesiae Eysteten. Praesules pro tempore existentes, insignio Rationalis ab ipsius Ecclesiae Eysteten. institutione & erectione hujusmodi, ad instar Archiepiscoporum, jam gaudentes, de caetero perpetuis futuris temporibus Crucem in Civitate & Diocesi praefatis, ac in quibusvis functionibus publicis, & privatis, non tamen in praesentia Archiepiscopi, nisi de ipsius consensu, & salvo in omnibus Jure Metropolitico, ante se elevari, & gestari facere, illaque uti libere & licite possint & valeant, Apostolica Auctoritate, tenore praesentium, concedimus & indulgemus, ipsumque Joannem Antonium Episcopum, ejusque Successores Ecclesiae Eysteten. Praesules pro tempore existentes, super eisdem praemissis a quoquam quavis auctoritate, & quovis praetextu, colore, vel ingenio molestari, inquietari, perturbari, vel impediri nullatenus unquam posse, neque debere.

§. 3. Praesentes quoque ex quocumque capite, quantumvis juridico, & legitimo, de subreptionis, vel obreptionis, seu nullitatis vitio, vel intentionis Noſtrae, vel quopiam alio defectu notari, vel impugnari nunquam posse, sed eas semper & perpetuo validas, firmas, & efficaces fore & esse, suosque plenarios & integros effectus fortiri & obtinere, nec eas sub quibusvis similibus, vel dissimilibus gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, derogationibus, aut aliis contrariis dispositionibus comprehensas, sed semper ab illis exceptas esse & fore, ac Joanni Antonio Episcopo, ejusque Successoribus dictae Ecclesiae Eysteten. Praesulibus pro tempore existentibus perpetuo suffragari; Sicque, & non alias, per quoscumque Judices, etiam Caesarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, Vice-Legatos, dictaeque Sedis Nuncios, judicari, & definiri debere, & si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, irritum, & inane decernimus; non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, dictaeque Ecclesiae Eysteten., etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & consuetudinibus contrariis quibuscumque.

§. 4. Nulli ergo omnino Hominum liceat hanc paginam Noſtrae absolutionis, Concessionis, Indulti, Decreti, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire: si quis autem hoc attentare praesumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursum.

Datum Romae, apud Sanctam Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicae millesimo septingentesimo quadagesimo quinto, quinto nonas Julii Pontificatus Noſtri Anno Quinto.

Ne Confessarii a Poenitentibus exquirant Sociorum in crimine, seu complicum nomina &c.

Venerabilibus Fratribus Archiepiscopis, & Episcopis Regnorum Portugalliae, & Algarbiorum.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Venerabiles Fratres, salutem, & Apostolicam Benedictionem.

SUPREMA omnium Ecclesiarum sollicitudo, & Divina JESU CHRISTI omnium Pastorum

Ipsi & Successoribus conceditur Indultum gestandi Crucem ante se elevatam &c.

Clausula ad Perpetuum.

Decretum irritans, cum derogationibus.

Sanctio.

Dat. die 3° Julii 1745.

CXXXIV.

Pontificis studium in avertendis animarum periculis.

Prin-

Principis, cujus vices planè immerentes gerimus, Caritas allidè urget Nos, ut pro commissa divinitus imbecillitati nostræ univerſi Domini curâ ſemper advigilantes, periculis animarum, ſicubi fortè ſuperimpenderint, per omnes Chriſtiani Orbis Populos ac Nationes, opportunè, quantum cum Domino poſſumus, occurramus; atque iis præcipuè Regnis & Locis peculiari quodam Apoſtolice noſtræ Caritatis ſtudio, auctoritatilque providentiâ conſulamus, in quibus, cum Fides, Religio, Pietas quammaximè floreat, callidus humani generis hoſtis nocere Fidelibus, dum aperto bello deſperat, per inſidias moliatur; in Angelum ſcilicet ſeſe lucis tranſfigurans, & ementitâ boni ſpecie incantis illudens; quâ ex arte non minora ſæpe animarum detrimenta, quam ex aggreſſione manifeſtâ, eſſe proventura nequiſſimus veterator conſidit.

§. 1. In harum autem fraudum numero computamus, quod in florentiſſimis Portugallia, & Algarbiorum Regnis, & Ditionibus, quibus Vos Antiltites ſummâ cum Sacerdotalibus virtutibus veſtrâ commendatione præſidetis, & quibus pro ſingulari erga Catholicam Eccleſiam, atque Apoſtolicam hanc S. Sedem obſervantiâ, merita debentur laudes, nuper eveniſſe non ſine ingenti animi noſtri dolore cognovimus. Pervenit enim haud ita pridem ad aures noſtras, nonnullos iſtarum partium Confeſſarios, falſâ zeli imagine ſeduci ſe paſſos, ſed a zelo ſecundum ſcientiam longè aberrantes, perverſam quamdam, & pernicioſam praxim in audiendis Chriſtiffidelium confeſſionibus, & in ſaluberrimo Pœnitentiæ Sacramento adminiſtrando invehere, atque introducere caſiſſe; ut videlicet, ſi fortè in pœnitentes incidiffent ſocium criminis habentes, ab iſſdem pœnitentibus ſocii hujusmodi, ſeu complicitis nomen paſſim exquirerent: atque ad illud ſibi revelandum non inducere modò ſuadendo conarentur; ſed, quod deteſtabilius eſt, denuntiâ quoque, niſi revelarent, abſolutionis ſacramentalis negatione, prius adigerent atque compellerent; imò etiam complicitis ejuſdem nedum nomen, ſed habitationis inſuper locum ſibi exigent deſignari: Quam illi quidem intolerandam imprudentiam, tum procurandâ complicitis correptionis, aliorumque bonorum colligendorum ſpecioſo prætextu colorare, tum emendicatis quibuſdam Doctôrum opinionibus defendere non dubitarent; cum revera opiniones hujusmodi vel falſas, & erroneas ſequendo, vel veras, & ſanas malè applicando, perniciem tam ſuis, quam pœnitentium animabus conſicerent; ac ſeſe præterea plurimum gravium damnorum, quæ inde facile conſecutura fore prævidere debuerant, reos coram Deo æterno Judice conſtituerent.

§. 2. Et verò jam ſecuta fuiſſe multa ejuſmodi damna, infelici experienciâ compertum eſt: Nec fieri potuit quin eâ de cauſâ & oblocutiones, & ſcandala, & non Miniſtrorum tantum, ſed ſacri etiam ipſius Miniſterii odium, & animorum ingens conturbatio in Populo fideli exorta ſint. Triftia Nos hæc nuntia cum accepimus, ſimul audivimus, contra exitialem hujusmodi abuſum protinus juſtâ indignatione pro munere ſuo commotus fuiſſe Dilectos Filios noſtros S. R. E. Cardinales Nunum a Cunha in iſſdem Portugallia & Algarbiorum Regnis Generalem Inquiſitorem, & Thomam de Almeyda Patriarcham Liſbonenſem; atque utrumque ſollicitè gliſcenti malo compeſcendo, atque etiam eradicando adlaboraſſe.

§. 3. Nos autem, ne in tam gravi animarum discrimine ullâ ex parte Apoſtolico noſtro Miniſterio deeſſe videamur, neve mentem hæc ſuper re noſtram apud Vos obſcuram, aut ambiguum eſſe ſinamus; Notum Vobis eſſe volumus,

memoratam ſuperiùs praxim penitus reprobendam eſſe, eandemque a Nobis per præſentes noſtras in formâ Brevis literas reprobari, atque damnari, tanquam ſcandalofam, & pernicioſam, ac tam famæ proximorum, quam ipſi etiam Sacramento injurioſam, tendentemque ad ſacroſancti ſigilli Sacramentalis violationem, atque ab ejuſdem Pœnitentiæ Sacramenti tantopere proficuo & neceſſario uſu Fideles abalienantem.

§. 4. Eapropter, Venerabiles Fratres, quamquam de paſtorali veſtrâ vigilantia nihil eſt quod dubitemus; Supremi tamen officii quoque noſtri eſſe cenſemus, alacritatem ipſam veſtram hac mentis noſtræ apertâ ſignificatione, & Apoſtolicis inſuper hortationibus noſtris intenſius acuerre & excitare, ut pro ſe quiſque veſtrum opportunioribus, quaſcumque prudentia ſuggeſſerit, inſtitutionibus, & efficacioribus quibuſque Juris remediis, quoad opus fuerit, contra delinquentes Miniſtros adhibitis, noxiam hujusmodi novitatem ſtrenuè infeſtemini, ac pene naſcentem opprimatis, neque patiamini traditis curâ veſtrâ ovibus ibi offeſſiculum parari, ubi ſalus a Chriſto poſita eſt, ab eoque Divinæ miſericordiæ fonte illas averti ac deterreri, ad quem ab eodem Redemptore noſtro, ad abluendas dealbandaſque in Sanguine ſuo animas, amantiffimè invitantur. Interea, dum a zelo veſtro, ac prudentiâ, luculentiora Nobis certò pollicemur veſtræ pietatis & obſervantiæ argumenta, Apoſtolicam Benedictionem cum uberrimâ celeſtium chariſmarum copiâ conjunctam, Vobis, Venerabiles Fratres; ex animo impertimur.

§. 5. Volumus autem, ut præſentium tranſumptis, ſive exemplis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigilli Perſonæ in Dignitate Eccleſiaſtica conſtituta munitis, eadem proſus ubique fides adhibeatur, quæ præſentibus adhiberetur, & adhiberi poſſet, ſi forent exhibitæ, vel offenſæ.

Datum Romæ, apud Sanctam Mariam Majori ſub Annulo Piſcatoris die vii. Menſis Julii MDCCLV. Pontificatus Noſtri Anno Quinto.

De Capacitate Canonicorum Regularium Lateranenſium, & Sanctiſſimi Salvatoris, ad obtinenda Beneficia Eccleſiaſtica ſæcularia, cum cura, & ſine cura, atque Penſiones Eccleſiaſticas.

BENEDICTUS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

QUOD inſcrutabili Divinæ Providentiæ conſilio Nobis immerentibus demandatum eſt Apoſtolice ſervitutis Officium, inter graviffimas curas, quarum penè obruimur multitudine, hanc etiam Nobis imponit, ut eas controverſas dirimere, atque aliquando de medio tollere ſtudeamus, quæ jam pridem diu agitata, magno Eccleſiaſtica diſciplinâ detrimento indecivè adhuc adhuc pendere dignoſcantur; idque poſſimum, ubi & rei controverſæ gravitas, doctôrum Virorum judicio, viſa eſt Apoſtolice Deciſionis oraculum poſtulare; & ipſi Romani Pontifices Prædeceſſores Noſtri ejuſmodi deciſionis edendæ conſilium aliàs ſuſceperunt; tamenſi, quominus id perficerent, aliorum fuerint negotiorum occupationibus præpediti.

§. 1. Celebris jamdudum eſt controverſia, an Canonice Regulares capaces ſint obrinendi & retinendi Eccleſias Parochiales ſæculares, abſque Indulto Apoſtolico. Quam quidem controverſiam tum veteres tum recentiores Ca-

Episcopis mandat, ut eam inhibeant, & ex-tinguant.

Tranſumptis fidem haberi jubet.

Dat. die 7. Julii 1745.

CXXXV.

Exordium.

Controverſia ſuper capacitate Canonicorum Regularium ad Beneficia ſæcularia ſæpe ab Auctoribus tractata.

Refert ab-ſum interro-gandi Pœni-tes de no-mine com-plitis, ſeu Socii crimi-nis &c.

Scandala in-de exorta.

Item Cardd. Inquiſitoris, & Patriar-chaſſollicitu-dines.

Damnat re-latam pra-xim.